

Jeg oplyste i Gaar og skal gøre opmærksom paa det igen i Dag, at de aarlige Forhøjselser, vi have faaet ved Forsvarslovene, dækkes ved en særlig Skat, som betales af en lille Del af Befolkningen. Dersom man vil regne alle Personer over 18 Aar og fradrage gifte Kvinder, saa vil den Del af disse Personer, som betale Indkomstskat til dette Formaal, ikke udgøre 3 pCt., og dersom man kun regner med dem, der i Forvejen ere over Skattegrænsen, altsaa betale Skat til Staten, saa ville de, der betale denne Forsvarsskat, kun udgøre noget over 8 pCt. Det er efter de Opgørelser, vi have sidste Gang fra Statistisk Bureau, om, hvordan de forskellige Indtægter og Formuer fordele sig paa Grupper af Befolkningen.

Men hvad derud over er paa de aarlige Finanslove, ere de ekstraordinære Udgifter, som vi have i nogle Aar i Anledning af Forsvarslovene. Disse have i Aaret 1910, da vi havde det meget store Underskud paa Statsregnskabet, udgjort ca. 3,3 Mill., paa den Finanslov, der gælder for Tiden, 4,9 Mill. og paa det Forslag, som foreligger for næste Aar, 8,4 Mill., det er tilsammen omtrent 16,6 Mill. i disse 3 Aar af de 100 Mill., som det ærede Medlem regnede, vi havde i Underskud. Det er det rette Forhold, og det er dog rigtigt at sige det, som det er. At det ikke er nogen korrekt Fremstilling, det ærede Medlem giver, vil man maaske bedst forstaa, naar jeg siger, at saaledes vilde han ikke regne i sine private Forhold. Jeg sætter, at han faar en ny Trykkemaskine; den koster antagelig ca. 30,000 Kr., men den sætter han ikke mellem de almindelige Trykkeriudgifter; naar han kommer til Regnskabsaarets Slutning, sætter han sig ikke hen og falder i Forfærdelse over, at Trykkeriets Udgifter i Aar ere stegne med 30,000 Kr., han indretter sig paa en ganske anden Maade, regner med sine sædvanlige Udgifter, og derefter bedømmer han hele sin Stilling og Status.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) syntes at nære Bekymring for mig personlig, fordi jeg har udtalt, at der mulig kan være mere Teori i denne Toldlov, end der egentlig burde være. Han nærede Bekymring for, at jeg var stærkt paa Vej til at glide over i Højre. Jeg ved ikke, om han mente, at ogsaa det Parti, jeg tilhører, var ved at glide samme Vej. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han i den Henseende kan spare sig enhver Bekymring; mine Teorier paa dette

Punkt ere i fuldkommen Orden og i ganske den samme som hidtil. En anden Sag er, at Teorier kunne være udmærkede i og for sig, men ikke lige udmærkede at anvende under alle Forhold. Hvad jeg har sagt — det fremgaar ogsaa af den Forbindelse, hvori det blev sagt —, er, at skønt jeg ganske slutter mig til den Teori, at man skal se at lette Skatterne paa de store Forbrugsartikler, vilde jeg, hvis jeg den Gang kunde have set, hvilken finansiel Nød vi vilde komme i, ikke have tilraadet paa det Tidspunkt at gaa til saa store Nedsættelser paa disse Forbrugsafgifter, og det er der maaske flere, som ikke havde villet. Det er den Slags Ting, man skal gøre, naar man kan undvære Pengene, men ikke paa et Tidspunkt, hvor man mener, at man vil komme i stor finansiel Nød. Paa det Punkt mener jeg, at der maaske var for megen Teori i Toldloven. Nej, vil det ærede Medlem bekymre sig for nogen og for nogens Standpunkter i denne Henseende, skal han henvende sig til det ikke tilstedeværende ærede Medlem af sit Parti, som han ydede saa megen Anerkendelse (Brandes). Hans Forhold til disse Ting skulde det ærede Medlem undersøge noget nøjere, saa er det muligt, han vilde finde Anledning til Bekymring.

Lokomotiverne, som der er talt meget om, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg maa dog sige, at den Fremstilling, som nu blev givet af det ærede Medlem fra Randers (Stilling), stemmer ikke ganske med de Oplysninger, som foreligger i Bladene; thi efter disse ser det ud, som om den Pris, man kunde have faaet Lokomotiverne til ovre hos Frich, er omtrent 30 pCt. højere end den Pris, hvorom der nu er sluttet Aftale. Det er altid et Spørgsmaal, om man skal gaa til at betale Tingene 30 pCt. dyrere, men da jeg ikke er nærmere inde i dette Forhold, skal jeg ikke sige noget derom. Jeg maa dog udtale min Forundring over en Bemærkning af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) om, at man havde tænkt sig Muligheden af at sætte en Anmærkning ind paa Finansloven om, at disse Lokomotiver skulde bygges herhjemme. Ja, man kan jo sætte Anmærkninger af forskellig Art ind paa Finansloven, men i øvrigt har jeg rigtignok den Opfattelse, at Spørgsmaalet om, hvor man bestiller de Ting, som Staten skal anskaffe, maa i Almindelighed være en Administrations-sag. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Minister er gaaet ud derfra, og at det, naar han har spurgt Folketingets Finansudvalg,